

COŞKUN | LAW FIRM

HUKUK
BÜLTENİTürkiye’de İş ve Yatırım Hayatını
İlgilendiren Güncel Hukuki
Gelişmeler

Coşkun Law Firm’ın Ekim 2026 sayısında, Türkiye’de faaliyet gösteren şirketleri, yerli ve yabancı yatırımcıları ilgilendiren güncel mevzuat düzenlemelerini ve yargı kararlarını ele alıyoruz.

Bu sayıda; yatırım yoluyla Türk vatandaşlığı, yabancıların çalışma izinleri, kişisel verilerin korunması, sermaye piyasaları ve ticari uyuşmazlıkların çözümü alanlarındaki gelişmelere yer veriyoruz.

Hukuki gelişmelerin yalnızca mevzuat ve karar özetlerinden ibaret olmadığı düşüncesiyle, her konuyu uygulamadaki sonuçları bakımından inceliyoruz.

Amacımız, güncel düzenlemelerin ve yargı kararlarının hukuki çerçevesini ortaya koyarken, bunların şirketler ve yatırımcılar açısından doğurabileceği sonuçlara ilişkin değerlendirmelerimizi paylaşmaktır.

Coşkun Law Firm
Hukuk&Mevzuat Ekibi

Bu sayıda:

VATANDAŞLIK

Yatırım Yoluyla
Vatandaşlıkta Taşınmaz
Değerlemesine İlişkin
29.09.2026 Tarihli Değişiklik
ve Sonradan Denetim

**İŞ HUKUKU &
ÇALIŞMA İZNI**

Yabancıların Çalışma İzni
Kriterlerinde Yeni
Düzenlemeler

**KİŞİSEL VERİLERİN
KORUNMASI**

Güncel Veri İhlalleri ve
Şirketlerin Yükümlülükleri

SERMAYE PİYASALARI

Yatırım Fonlarının Tasfiyesi
ve Yatırımcı Hakları

TİCARET HUKUKU

Arabuluculuk
Anlaşmalarının İcrasına
İlişkin AYM Kararı

Yatırım Yoluyla Türk Vatandaşlığında Değerleme Esasları ve Sonradan Denetim

Taşınmaz yatırımı yoluyla Türk vatandaşlığının kazanılmasında değerlendirme usulüne ilişkin son değişiklikler ve Danıştay'ın 2026 tarihli kararı, yatırım şartlarının yalnızca başvuru aşamasında değil, vatandaşlığın kazanılmasından sonra da hukuki incelemeye konu olabileceğini ortaya koymaktadır.

Taşınmaz yatırımı yoluyla Türk vatandaşlığının kazanılmasına ilişkin uygulamada yakın tarihte iki önemli gelişme yaşanmıştır. Bunlardan ilki, vatandaşlık başvurularına esas alınan taşınmaz değerlendirme raporlarının hazırlanmasına ilişkin usulün değiştirilmesidir. İkincisi ise Danıştay'ın, vatandaşlığın kazanıldığı tarihte yatırım şartlarının gerçekte sağlanmadığının sonradan tespit edilmesi üzerine tesis edilen geri alma işlemini hukuka uygun bulduğu karardır.

Değerleme raporlarında yeni uygulama

Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü'nün 2024/2 sayılı Genelgesinde Eylül 2026'da yapılan değişiklikle, vatandaşlık işlemlerine esas alınacak gayrimenkul değerlendirme raporlarının yalnızca GEDAŞ Gayrimenkul Değerleme A.Ş. aracılığıyla temin edilmesine ilişkin uygulamaya son verilmiştir.

Yeni düzenleme uyarınca, söz konusu değerlendirme raporları artık Sermaye Piyasası Kurulu tarafından yetkilendirilmiş gayrimenkul değerlendirme kuruluşlarından alınabilecektir.

Bu değişiklik, özellikle yüksek bedelli taşınmaz yatırımlarında değerlendirme kuruluşunun seçimi ve işlemlerin planlanması bakımından yatırımcılara daha geniş bir hareket alanı tanımaktadır. Bununla birlikte, değerlendirme raporunun düzenlenme tarihi, Tutar Tespit Belgesi'nin (TTB) alınması, tapu devri ve vatandaşlık başvurusuna ilişkin işlemler, mevzuatta öngörülen süreler gözetilerek birlikte yürütülmelidir.

Güncel düzenleme uyarınca, Tutar Tespit Belgesi'nin düzenlenmesi ile vatandaşlık işlemine ilişkin başvuru arasında geçen süre on iki ayı aşmamalıdır. Bu sürenin geçirilmesi hâlinde, belgeye dayanak teşkil eden değerlendirme raporunun yenilenmesi gerekmektedir.

Danıştay Kararı: Kazanılmış Türk Vatandaşlığı Sonradan Geri Alınabilir mi?

Danıştay 10. Dairesi'nin 5 Şubat 2026 tarihli, E.2024/405, K.2026/361 sayılı kararında, taşınmaz yatırımı yoluyla kazanılan Türk vatandaşlığının idarece geri alınmasına ilişkin bir uyuşmazlık incelenmiştir.

Karara konu olayda davacı, taşınmaz yatırımı yoluyla Türk vatandaşlığını kazanmıştır. Ancak vatandaşlığın kazanılmasından sonra yapılan incelemede, yatırıma ilişkin bazı döviz alım belgelerinin gerçeğe aykırı olarak düzenlendiği tespit edilmiştir. Bunun üzerine taşınmaz yatırıma ilişkin uygunluk belgesi iptal edilmiş ve vatandaşlığın kazanılmasına ilişkin karar geri alınmıştır.

Danıştay, istisnai yoldan Türk vatandaşlığının kazanılabilmesi için mevzuatta öngörülen yatırım şartlarının vatandaşlığın kazanıldığı tarihte fiilen gerçekleşmiş olması gerektiğini belirterek idari işlemi hukuka uygun bulmuştur.

Kararın esaslı yönü, vatandaşlığın kazanılmış olmasının, bu kazanıma dayanak teşkil eden yatırım işlemlerinin sonradan idarece incelenmesine engel teşkil etmemesidir.

Devamı sonraki sayfada →

Yatırım Yoluyla Türk Vatandaşlığı — Devam

Vatandaşlığın kazanıldığı tarihte kanunen aranan şartlardan birinin gerçekte mevcut olmadığından sonradan tespit edilmesi hâlinde, vatandaşlığın geri alınması gündeme gelebilecektir.

Bununla birlikte, Danıştay kararının vatandaşlık işlemlerinde sonradan tespit edilen her türlü eksikliğin geri alma sebebi oluşturacağı şeklinde yorumlanması isabetli değildir. Somut olayda belirleyici olan, vatandaşlığın kazanılmasına esas teşkil eden asli şartlardan birinin başlangıçtan itibaren gerçekleşmemiş olmasıdır.

Bu yönüyle karar, 5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanunu'nun 40. maddesi kapsamında vatandaşlık kararının geri alınması ile vatandaşlığın kazanılmasından sonra ortaya çıkan durumlar arasında hukuki bir ayırım yapılması gerektiğini göstermektedir.

COŞKUN LAW FIRM | HUKUKİ DEĞERLENDİRME

Taşınmaz yatırımı yoluyla vatandaşlık başvurularında, tapu devrinin gerçekleştirilmiş ve başvuru belgelerinin idareye sunulmuş olması, yatırımın mevzuatta öngörülen bütün koşulları taşıdığını tek başına göstermemektedir.

Satış bedeli, banka transferleri, döviz alım belgeleri, gayrimenkul değerlendirme raporu, Tutar Tespit Belgesi ve tapu kayıtlarının hem kendi içlerinde hem de birbirleriyle uyumlu olması gerekir. Vatandaşlık kararının verilmiş olması, yatırım işlemindeki esaslı bir hukuka aykırılığı sonradan geçerli hâle getirmez.

Bu nedenle yatırımın hukuki yapısı, ödeme süreci ve başvuruya dayanak teşkil eden belgeler, mümkün olduğunca tapu devrinden önce incelenmeli; işlemlerin mevzuata uygunluğu yalnızca şekli belge kontrolüyle sınırlı tutulmamalıdır.

Yabancıların Çalışma İzni Kriterlerinde Yeni Düzenlemeler

3 Ağustos 2026 tarihinde yürürlüğe giren değişikliklerle, Türkiye’de belirli bir süre yasal olarak bulunan yabancıların çalışma izni başvurularında istihdam ve mali yeterlilik şartlarına istisnalar getirilmiştir.

Yurt İçinden Yapılan Çalışma İzni Başvurularında Yeni İstisna

Türkiye’de yabancıların çalışma izni başvuruları, kural olarak istihdam ve mali yeterlilik kriterlerine tabidir. Bilanço esasına tabi işyerlerinde, çalışma izni talep edilen her bir yabancı için en az beş Türk vatandaşının istihdam edilmesi ve işverenin mevzuatta belirlenen mali yeterlilik koşullarını karşılaması aranmaktadır.

3 Ağustos 2026 tarihinde yürürlüğe giren değişikliklerle, belirli koşulları taşıyan yabancılar adına yurt içinden yapılan çalışma izni başvuruları bakımından bu kriterlere istisna tanınmıştır.

Yeni düzenleme uyarınca, başvuru tarihi itibarıyla son üç yıl içerisinde Türkiye’de çalışma izni, ikamet izni veya uluslararası koruma kapsamında en az bir yıl süreyle yasal olarak bulunmuş yabancılar adına yapılan yurt içi çalışma izni başvurularında, istihdam ve mali yeterlilik kriterlerinin uygulanmaması esastır.

Ancak söz konusu istisna, aynı işyerinde bu koşulları sağlayan en fazla üç yabancı ile sınırlıdır. Ayrıca işyerinde çalışma izniyle istihdam edilen yabancı sayısının Türk vatandaşı çalışan sayısını aşmaması gerekmektedir.

Bu kapsamda üçten fazla yabancı istihdam edilmek istenmesi hâlinde, dördüncü ve sonraki yabancılarla ilişkin başvurularda genel istihdam ve mali yeterlilik kriterleri uygulanmaya devam edecektir.

Uzun Süreli Yasal Kalışa İlişkin Daha Geniş Kapsamlı İstisna

2026 yılında yapılan değişikliklerle, Türkiye’de uzun süredir yasal olarak bulunan yabancılar bakımından ayrıca bir istisna öngörülmüştür.

Buna göre, Bakanlıkça belirlenen ikamet veya çalışma statüleri kapsamında Türkiye’de en az sekiz yıl bulunmuş yabancıların çalışma izni başvurularında istihdam, mali yeterlilik ve ücret kriterleri uygulanmamaktadır.

Bu istisnadan yararlanılabilmesi için yabancıların ilgili statü kapsamında Türkiye’de bulunduğu süreyi, yetkili kamu kurumlarınca düzenlenen belgelerle tevsik etmesi gerekmektedir.

Bununla birlikte, istisna şartlarının karşılanması yabancıya kendiliğinden çalışma izni verilmesini gerektirmemektedir. Başvuru, mevzuatta öngörülen diğer koşullar yönünden Bakanlığın değerlendirmesine tabi olmaya devam edecektir.

Önemle belirtmek gerekir ki bu düzenleme, çalışma izni alma zorunluluğunu kaldırmamakta, yalnızca çalışma izni başvurularının değerlendirilmesinde aranan belirli kriterlerin uygulanmamasını sağlamaktadır.

Devamı sonraki sayfada →

Yabancıların Çalışma İzni Kriterlerinde Yeni Düzenlemeler — Devam

Çalışma İzni Muafiyeti

Başvurularında Yeni Sistem

Çalışma izni mevzuatındaki değişikliklere paralel olarak, başvuru usullerinde de bir yeniliğe gidilmiştir. 17 Eylül 2026 tarihinden itibaren çalışma izni muafiyetine ilişkin yeni başvuruların Bakanlığın güncellenen elektronik başvuru sistemi üzerinden yapılması öngörülmüştür. Bu tarihten önce gerçekleştirilen başvurulara ilişkin işlemler ise önceki sistem üzerinden takip edilmeye devam edecektir.

Burada çalışma izni muafiyeti ile çalışma izni değerlendirme kriterlerinden istisna tutulma hâllerinin birbirinden ayrılması gerekir.

Çalışma izni muafiyeti, mevzuatta belirlenen yabancı gruplarının olağan çalışma izni almaksızın, muafiyetin kapsamı ve süresi içerisinde Türkiye'de çalışmalarına imkân tanıyan ayrı bir hukuki statüdür.

Buna karşılık, 3 Ağustos 2026 tarihinde yürürlüğe giren değişiklikler, çalışma izni alma yükümlülüğünü ortadan kaldırmamakta; yalnızca belirli şartları taşıyan yabancıların başvurularında istihdam, mali yeterlilik veya ücret kriterlerinin uygulanmamasını öngörmektedir.

COŞKUN LAW FIRM | HUKUKİ DEĞERLENDİRME

2026 yılında çalışma izni değerlendirme kriterlerinde yapılan değişiklikler, özellikle Türkiye'de belirli bir süre yasal olarak bulunmuş yabancılar bakımından önemli kolaylıklar sağlamaktadır. Düzenlemeler, kuruluş aşamasındaki şirketlerin genel istihdam ve mali yeterlilik koşullarını karşılamakta güçlük çektiği durumlarda da önem taşımaktadır.

Bununla birlikte, getirilen istisnaların her başvuruya kendiliğinden uygulanacağı düşünülmemelidir. Yabancıların Türkiye'deki yasal kalış geçmişi, sahip olduğu izinlerin türü ve süresi, işyerindeki Türk ve yabancı çalışan sayısı ile başvuru sahibinin şirket ortağı olması hâlinde sermaye ve ortaklık yapısı birlikte değerlendirilmelidir. Özellikle yabancı sermayeli şirketlerde, şirket kuruluşu ile çalışma izni sürecinin birbirinden bağımsız planlanması, sonradan giderilmesi güç hukuki ve idari sorunlara yol açabilecektir.

Bu nedenle şirketin sermaye tutarı, ortaklık yapısı ve yabancı ortağın şirket içerisindeki hukuki konumu, kuruluş işlemlerinden ve çalışma izni başvurusundan önce değerlendirilmelidir. Başlangıçta tercih edilen şirket yapısı, çalışma izni başvurusunda uygulanacak kriterleri ve başvurunun sonucunu doğrudan etkileyebilmektedir.

Türkiye'deki Güncel Veri İhlalleri: Şirketler Açısından Üç Hukuki Değerlendirme

KVKK tarafından duyurulan son veri ihlalleri; üçüncü taraf hizmet sağlayıcılarının denetimi, erişim güvenliği ve ihlal yönetimi bakımından şirketlerin yükümlülüklerini yeniden gündeme getirmektedir.

Kişisel Verileri Koruma Kurumu tarafından Eylül 2026 içerisinde, farklı sektörlerde faaliyet gösteren şirketlere ilişkin çeşitli veri ihlali bildirimleri kamuoyuyla paylaşılmıştır. Bunlar arasında Papara Menkul Değerler A.Ş., Ofix Ofis Malzemeleri A.Ş. ve Yapı Merkezi İnşaat ve Sanayi A.Ş. tarafından bildirilen olaylar, kişisel verilerin korunması mevzuatından kaynaklanan yükümlülükler bakımından özellikle dikkat çekmektedir.

Kurumun açıklamaları, ilgili veri sorumlularınca yapılan bildirimlere dayanmakta olup inceleme süreçleri devam etmektedir. Bu nedenle söz konusu açıklamaların, şirketlerin hukuki sorumluluğunun kesin olarak tespit edildiği kararlar şeklinde değerlendirilmemesi gerekir. Bununla birlikte açıklanan olaylar, veri güvenliğinin sağlanmasına yönelik teknik ve idari tedbirlerin yeterliliğinin incelenmesi bakımından önem taşımaktadır.

1. Veri İşleyenlerden Kaynaklanan Güvenlik Riskleri

Papara Menkul tarafından bildirilen olayda, yurt dışında bulunan bir veri işleyenin çalışanlarına gönderilen ortalama (phishing) e-postası sonucunda, veri işleyenin Okta tek oturum açma (SSO) sistemine yetkisiz erişim sağlandığı açıklanmıştır.

İhlalden etkilenen veriler arasında müşterilerin kimlik ve iletişim bilgileri, adresleri, yatırım profilleri ve FATCA kapsamındaki vergi statüsüne ilişkin bilgiler bulunmaktadır. Kurumun açıklamasında, erişilen verilerin şifreli olduğu; bankacılık bilgilerinin ve finansal hizmetlere erişimde kullanılan kimlik doğrulama bilgilerinin ise ihlal kapsamında yer almadığı belirtilmiştir.

Bu olay, kişisel veri işleme faaliyetlerinin üçüncü kişilere devredilmesinin, veri sorumlusunun veri güvenliğine ilişkin yükümlülüklerini ortadan kaldırmadığını göstermektedir.

Bulut hizmetleri, dış kaynaklı teknoloji altyapıları veya grup şirketleri aracılığıyla yürütülen veri işleme faaliyetlerinde, hizmet sağlayıcıların güvenlik uygulamaları da veri sorumlusunun uyum sürecinin bir parçası olarak değerlendirilmelidir.

Bu nedenle veri işleyenlerin seçimi yalnızca ticari ve operasyonel ölçütlere bırakılmamalı; sözleşmesel güvenceler, erişim yetkileri, ihlal bildirim yükümlülükleri ve bilgi güvenliği prosedürleri, kişisel verilere erişim sağlanmadan önce hukuki ve teknik yönden incelenmelidir.

2. Kimlik Doğrulama ve Erişim Yetkilerinin Yönetimi

Ofix tarafından bildirilen veri ihlali ise erişim bilgilerinin güvenliğine ilişkin farklı bir riski ortaya koymaktadır.

Kuruma yapılan bildirim uyarınca, kimliği belirlenemeyen üçüncü bir kişi, hukuka aykırı biçimde ele geçirdiği erişim bilgileri veya erişim anahtarı aracılığıyla şirketin Elasticsearch hizmetine yetkisiz erişim sağlamıştır.

15 Eylül 2026 tarihinde başlayan ve 21 Eylül 2026 tarihinde tespit edilen ihlalden, 183.873 müşterinin ad, soyad ve e-posta adreslerinin etkilendiği bildirilmiştir.

Devamı sonraki sayfada →

Türkiye'deki Güncel Veri İhlalleri — Devam

Ofix tarafından bildirilen ihlal, tek bir erişim bilgisinin ele geçirilmesinin dahi geniş kapsamlı bir müşteri veri tabanını güvenlik riskiyle karşı karşıya bırakabileceğini göstermektedir.

Bu nedenle şirketlerin erişim yetkilerini belirli aralıklarla gözden geçirmeleri; özellikle ayrıcalıklı kullanıcı hesaplarını sınırlandırmaları ve bilgi sistemlerinde olağan dışı erişim faaliyetlerini erken aşamada tespit edebilecek denetim mekanizmaları oluşturmaları önem taşımaktadır.

Erişim güvenliği yalnızca kullanıcı şifrelerinin korunmasından ibaret değildir. API anahtarları, servis hesapları, kimlik doğrulama belirteçleri ve yönetici yetkileri de aynı güvenlik yaklaşımı çerçevesinde değerlendirilmelidir.

3. Veri İhlallerine Müdahale Sürecinde Özel Nitelikli Kişisel Verilerin Korunması

Yapı Merkezi tarafından Kuruma bildirilen olayda, şirketin kurumsal ağına yetkisiz erişim sağlandığı, bazı dosyaların şifrelendiği ve saldırıyı gerçekleştiren kişi tarafından kişisel veri içeren dosyaların şirket sistemleri dışına aktarıldığının ileri sürüldüğü açıklanmıştır.

İhlalden etkilenmiş olabileceği bildirilen veri kategorileri arasında kimlik, iletişim ve özlük bilgilerinin yanı sıra sağlık, biyometrik ve genetik veriler de bulunmaktadır. Bildirim tarihinde, olaydan etkilenen kişi sayısı henüz belirlenememiştir.

Bu olay, şirketlerin bilgi sistemlerinde özel nitelikli kişisel verilerin bulunması hâlinde, bir güvenlik ihlalinin hukuki sonuçlarının daha kapsamlı bir incelemeyi gerektirebileceğini ortaya koymaktadır.

İhlale konu verilerin tespiti, ilgili kişilerin belirlenmesi ve muhtemel zararların değerlendirilmesi, özellikle özel nitelikli kişisel verilerin söz konusu olduğu durumlarda ayrı bir önem kazanmaktadır.

Bu itibarla şirketlerin veri ihlaline müdahale süreçlerinde teknik incelemeyi yürütecek birimleri, hukuki değerlendirmeden sorumlu kişileri, Kuruma ve ilgili kişilere yapılacak bildirimlerin usulünü ve delillerin muhafazasına ilişkin yükümlülükleri önceden belirlemiş olmaları gerekmektedir.

Kişisel Verileri Koruma Kurumundan Başvuruların Cevaplandırılmasına İlişkin Açıklama

Kişisel Verileri Koruma Kurumu, 1 Ekim 2026 tarihinde yayımladığı kamuoyu duyurusunda, ilgili kişiler tarafından veri sorumlularına yapılan başvuruların cevaplandırılmasında uyulması gereken usule ilişkin önemli açıklamalarda bulunmuştur.

Kurum, bazı veri sorumlularının başvuruları yalnızca telefonla, yüz yüze görüşerek veya benzeri sözlü iletişim yöntemleriyle cevaplandırdığının tespit edildiğini belirtmiştir.

Devamı sonraki sayfada →

Türkiye'deki Güncel Veri İhlalleri — Devam

6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu'nun 13. maddesi uyarınca, başvurunun açıklığa kavuşturulması veya ek bilgi talep edilmesi amacıyla sözlü iletişim kurulabilmesi mümkün olmakla birlikte, başvuruya verilecek nihai cevabın yazılı veya elektronik ortamda iletilmesi zorunludur.

Kurum ayrıca, başvurunun kabul veya reddedildiğinin, ret hâlinde bunun gerekçelerinin ve başvuru üzerine gerçekleştirilen işlemlerin ilgili kişiye açık biçimde bildirilmesi gerektiğini vurgulamıştır.

COŞKUN LAW FIRM | HUKUKİ DEĞERLENDİRME

Son dönemde kamuoyuna yansıyan veri ihlalleri, kişisel verilerin korunmasına ilişkin mevzuata uyumun yalnızca aydınlatma yükümlülüğünün yerine getirilmesi ve gerekli hâllerde açık rıza alınmasıyla sağlanamayacağını bir kez daha göstermektedir.

Özellikle müşteri ve çalışan verilerini işleyen şirketler bakımından, veri güvenliğine ilişkin riskler büyük ölçüde kişisel verilere erişim sağlanan sistemlerden ve bu sistemlerin yönetiminden kaynaklanmaktadır. Dış hizmet sağlayıcıları, bulut altyapıları, kimlik doğrulama sistemleri ve kurum içi erişim yetkileri, veri sorumlusunun güvenlik yükümlülükleri kapsamında değerlendirilmesi gereken başlıca alanlardır.

Bu çerçevede şirketlerin, veri işleyenlerle kurdukları hukuki ilişkileri, erişim yetkilerini, kimlik doğrulama mekanizmalarını ve veri ihlallerine müdahale prosedürlerini düzenli olarak gözden geçirmeleri gerekmektedir. Kişisel verilerin korunmasına ilişkin sorumlulukların yalnızca sözleşme hükümlerinde düzenlenmesi yeterli olmayıp bu yükümlülüklerin şirketin fiilî işleyişine ve iç denetim süreçlerine de yansıtılması önem taşımaktadır.

Bir veri ihlalinin meydana gelmesi hâlinde ise hukuki değerlendirme, teknik incelemenin tamamlanması beklenmeksizin başlatılmalıdır. İhlalden etkilenen veri kategorileri, ilgili kişilerin sayısı ve niteliği, verilerin şirket sistemleri dışına aktarılıp aktarılmadığı ve ihlalin tespit edilme zamanı; Kuruma ve ilgili kişilere yapılacak bildirimler ile alınması gereken tedbirlerin belirlenmesinde birlikte değerlendirilmelidir.

Yatırım Fonlarının Tasfiyesi: Yatırımcı Hakları ve Fon Malvarlığının Hukuki Statüsü

SPK'nın Eylül 2026'da 131 yatırım fonunun tasfiyesine ilişkin aldığı kararlar, fon malvarlığının hukuki niteliğini, katılma payı sahiplerinin haklarını ve tasfiye sürecinde uygulanacak esasları yeniden gündeme getirmiştir.

Yatırım Fonlarının Tasfiyesi Yatırımcılar Açısından Ne Anlama Geliyor?

Sermaye Piyasası Kurulu'nun (SPK) 17 Eylül 2026 tarihli kararlarıyla, yedi portföy yönetim şirketi tarafından kurulan toplam 131 yatırım fonunun tasfiyesine karar verilmiştir. Kurulun, Merkezi Kayıt Kuruluşu kayıtlarını esas alarak sonradan açıkladığı verilere göre, söz konusu fonlarda 455.758 tekil yatırımcı bulunmaktadır.

Tasfiye kararlarının hukuki sonuçları değerlendirilirken öncelikle yatırım fonunun malvarlığı ile fonun kurucusu olan portföy yönetim şirketinin malvarlığı arasındaki ayrımın ortaya konulması gerekir.

6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu uyarınca yatırım fonlarının tüzel kişiliği bulunmamakla birlikte, fon malvarlığı kurucunun ve portföy saklayıcısının malvarlığından ayrıdır. Bu ayrılık, katılma payı sahiplerine sağlanan temel hukuki güvencelerden biridir.

Dolayısıyla bir yatırım fonunun tasfiyesine karar verilmesi, katılma paylarının kendiliğinden değersiz hâle geldiği veya fon malvarlığının kurucunun borçlarının karşılanmasında kullanılabileceği anlamına gelmez.

Tasfiye sürecinin amacı, fon portföyündeki varlıkların ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde nakde çevrilmesi ve elde edilen tasfiye bakiyesinin katılma payı sahiplerine hakları oranında dağıtılmasıdır.

İşlemlerin Durdurulması ile Tasfiye Kararı Arasındaki Hukuki Ayrım

SPK kararlarında, doğrudan tasfiyesine karar verilen fonlar ile katılma payı alım ve satım işlemleri durdurulan fonlar arasında ayrım yapılmıştır.

Bu ayrım, yatırımcıların hukuki durumunun belirlenmesi bakımından önemlidir. Katılma payı işlemlerinin geçici olarak durdurulması, tek başına fonun tasfiye sürecine girdiği anlamına gelmemektedir.

Bu nedenle yatırımcının hakları değerlendirilirken öncelikle ilgili fon hakkında verilmiş bir tasfiye kararı bulunup bulunmadığı, yoksa yalnızca katılma payı işlemlerinin geçici olarak mı durdurulduğu tespit edilmelidir.

Tasfiye Öncesinde Verilen Alım ve Satım Talimatlarının Hukuki Durumu

Tasfiye kararları bakımından önem taşıyan bir diğer husus, karar tarihinden önce veya kararın alındığı tarihte iletilmiş ancak henüz sonuçlandırılmamış katılma payı alım ve satım talimatlarının durumudur.

SPK tarafından yapılan açıklamada, 17 Eylül 2026 tarihinde verilen bazı talimatların, ilgili fonların Türkiye Elektronik Fon Alım Satım Platformu (TEFAS) üzerinden işleme kapatılması nedeniyle iptal edildiği belirtilmiştir.

Kurul, bu şekilde talimatları iptal edilen yatırımcıların, sahip oldukları katılma payları oranında tasfiye sonucunda yapılacak dağıtıma katılacaklarını açıklamıştır.

Yatırım Fonlarının Tasfiyesi — Devam

16 Eylül 2026 tarihinde veya daha önce verilmiş olmakla birlikte; fonun temerrüdü, fiyat açıklanamaması veya benzeri nedenlerle gerçekleştirilememiş bazı alım ve satım talimatları da tasfiye süreci kapsamında değerlendirilebilecektir.

Bu nedenle yatırımcının hukuki durumu yalnızca hesabında görünen katılma payı sayısı esas alınarak belirlenemez. Talimatın verildiği tarih, talimatın gerçekleşip gerçekleşmediği ve ilgili fon bakımından uygulanan valör ve takas esasları da ayrıca dikkate alınmalıdır.

Ara Ödemeler Katılma Paylarının İadesi Anlamına Gelmiyor

SPK, 1 Ekim 2026 tarihinde tasfiye sürecindeki bazı fonların katılma payı sahiplerine yönelik bir ara ödeme mekanizması öngörmüştür.

Ara ödeme tutarı, mutabakat sürecinde belirlenen yatırımcının net yatırım tutarı esas alınarak hesaplanmakta ve her bir fon bakımından yatırımcı başına azami 1 milyon TL ile sınırlandırılmaktadır.

Bununla birlikte Kurul, ara ödeme karşılığında yatırımcının katılma paylarının iade edilmeyeceğini ve nihai tasfiye dağıtımı gerçekleştirilinceye kadar yatırımcının hesabında kalmaya devam edeceğini açıkça belirtmiştir.

Dolayısıyla söz konusu ödemenin, yatırımcının fondan tamamen çıkışı veya haklarının nihai olarak tasfiyesi şeklinde değil; tasfiye sonunda doğacak alaktan mahsup edilmek üzere yapılan avans niteliğinde bir ödeme olarak değerlendirilmesi gerekir.

Tasfiye Süresinin Uzatılması Yatırımcı Haklarını Ortadan Kaldırmıyor

SPK, daha sonra tasfiye sürecinde öngörülen üç aylık süreyi altı aya çıkarmıştır. Kurul tarafından yapılan açıklamada, bu değişikliğin her bir fonun tasfiyesinin zorunlu olarak altı ay süreceği anlamına gelmediği özellikle belirtilmiştir.

Süre uzatımının amacı, fon portföyünde bulunan varlıkların uygun piyasa koşulları gözetilerek elden çıkarılabilmesine imkân tanımaktır.

Hukuki açıdan burada gözetilmesi gereken denge; tasfiye işlemlerinin makul bir süre içinde tamamlanması ile portföy varlıklarının elverişsiz piyasa koşullarında zorunlu ve değer kaybına yol açabilecek şekilde satılmasının önlenmesi arasındadır. Bu nedenle tasfiye süresinin uzatılması tek başına yatırımcı aleyhine bir sonuç olarak değerlendirilmemelidir. Esas olan, tasfiye sürecinin ilgili sermaye piyasası mevzuatına uygun biçimde ve katılma payı sahiplerinin menfaatleri gözetilerek yürütülmesidir.

Portföy Yönetim Şirketlerinin Muhtemel Sorumluluğu

SPK'nın 2026 yılında yatırım fonlarına ilişkin aldığı tedbir ve kararlar; özellikle ilişkili taraf işlemleri, portföy değerlendirme uygulamaları, likidite yönetimi ve piyasa fiyatlarını etkileyebilecek nitelikteki işlemler bakımından portföy yönetim şirketlerinin yükümlülüklerini yeniden gündeme getirmiştir.

Devamı sonraki sayfada →

Yatırım Fonlarının Tasfiyesi — Devam

Bu çerçevede tasfiye, yalnızca fon malvarlığının nakde çevrilerek yatırımcılara dağıtılması süreci olarak görülmemelidir. Somut olayın özelliklerine göre, portföy yönetim şirketinin fonun yönetiminde tabi olduğu düzenleyici yükümlülöklere, fon içtüzüğü ve ihraç belgelerine ve yatırımcı menfaatlerinin korunmasına ilişkin esaslara uygun hareket edip etmediğı de ayrıca incelenebilir.

Bununla birlikte, bir yatırım fonunun tasfiyesine karar verilmiş olması, tek başına yatırımcı lehine kurucuya, portföy yönetim şirketine veya diğer piyasa aktörlerine karşı tazminat hakkı doğurmaz.

Muhtemel bir tazminat talebinin varlığı; somut işlem veya davranış, yatırımcının uğradığı zarar, zarar ile ihlal arasındaki illiyet bağı ve uygulanacak sorumluluk hükümleri çerçevesinde ayrıca değerlendirilmelidir.

COŞKUN LAW FIRM | HUKUKİ DEĞERLENDİRME

Bir yatırım fonunun tasfiyesinden etkilenen yatırımcı bakımından ilk mesele yalnızca yatırımın güncel değeri değildir. Öncelikle yatırımcının tasfiye sürecindeki hukuki konumu ve bu süreçte sahip olduğu hakların kapsamı belirlenmelidir.

Bu değerlendirmede, ilgili fon hakkında doğrudan tasfiye kararı bulunup bulunmadığı veya yalnızca katılma payı işlemlerinin durdurulup durdurulmadığı; yatırımcının sahip olduğu katılma payı miktarı; henüz sonuçlanmamış talimatların tarihi ve hukuki durumu; yapılmış ara ödemeler ile fon özelinde alınan sonraki SPK kararları birlikte ele alınmalıdır.

Tasfiye sonucunda yatırımcının mali kayba uğraması hâlinde ise tasfiye bakiyesinden doğan alacak hakkı ile portföy yönetim şirketi veya diğer sorumlu kişiler aleyhine ileri sürülebilecek muhtemel tazminat talepleri birbirinden ayrı hukuki meselelerdir.

Tasfiye, fon malvarlığının hangi usulle nakde çevrileceğini ve yatırımcılara nasıl dağıtılacağını belirler. Buna karşılık, olası sorumluluk ve tazminat talepleri; ihlal, zarar ve illiyet bağı yönlerinden ayrıca hukuki inceleme gerektirir.

Arabuluculuk Anlaşma Belgelerinin İcra Edilebilirliği: Anayasa Mahkemesi Kararı Çerçevesinde Bir Değerlendirme

Anayasa Mahkemesinin 3 Eylül 2026 tarihli kararı, arabuluculuk anlaşma belgesine icra edilebilirlik şerhi verilmesine ilişkin usul kurallarının mahkemeye erişim hakkını ölçsüz biçimde sınırlandıracak şekilde uygulanamayacağını ortaya koymaktadır.

Anayasa Mahkemesi, 3 Eylül 2026 tarihli ve 2024/6042 başvuru numaralı kararında, arabuluculuk anlaşma belgesine icra edilebilirlik şerhi verilmesi talebinin süresinde yapılmadığı gerekçesiyle reddedilmesine ilişkin bir uyuşmazlığı incelemiştir.

Mahkeme, başvuruyu kabul edilebilir bulmuş ve Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiğine karar vermiştir.

Kararın ayrıntılı gerekçesi henüz yayımlanmamış olduğundan, bu kararın icra edilebilirlik şerhine ilişkin bütün süre kurallarını etkisiz hâle getirdiği veya usule ilişkin her ret kararının anayasal bir ihlal oluşturacağı şeklinde yorumlanması isabetli olmayacaktır.

Kararın önemi, yargısal denetime erişimi sınırlandıran usul kurallarının öngörülebilir ve ölçülü biçimde uygulanması gerektiğini bir kez daha ortaya koymasındadır.

Anlaşmaya Varılması Her Zaman Hukuki Sürecin Sona Erdiği Anlamına Gelmez

6325 sayılı Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu uyarınca tarafların arabuluculuk sonucunda anlaşmaya varmaları hâlinde, anlaşmanın kapsamı taraflarca belirlenmekte ve üzerinde mutabık kalınan hususlar taraflar ile arabulucu tarafından imzalanan anlaşma belgesine bağlanmaktadır.

Kanunda aranan şartların gerçekleşmesi hâlinde bazı arabuluculuk anlaşma belgeleri ayrıca bir mahkeme kararına ihtiyaç olmaksızın ilam niteliğinde belge sayılabilmektedir.

Buna karşılık, belirli hâllerde anlaşma belgesinin icra edilebilir hâle gelebilmesi için mahkemeden icra edilebilirlik şerhi alınması gerekmektedir.

Bu nedenle bir arabuluculuk anlaşmasının doğrudan cebri icraya elverişli olup olmadığı yalnızca tarafların anlaşmaya varmış olmasına bağlı değildir. Uyuşmazlığın niteliği, anlaşma belgesini imzalayan kişiler, anlaşmanın konusu ve kanunun mahkeme denetimini zorunlu tutup tutmadığı birlikte değerlendirilmelidir.

İcra Edilebilirlik Şerhi Salt Bir Şekil İşlemi Değildir

İcra edilebilirlik şerhi verilmesine ilişkin başvuru, Türk hukukunda çekişmesiz yargı işi niteliğindedir. Mahkemenin bu aşamadaki incelemesi sınırlı olmakla birlikte, salt biçimsel bir denetimden ibaret değildir.

Mahkeme, kural olarak uyuşmazlık konusunun arabuluculuğa elverişli olup olmadığını ve anlaşma hükümlerinin cebri icraya elverişlilik taşıyıp taşımadığını inceler.

Özellikle taşınmazlara ilişkin bazı uyuşmazlıklar gibi kanunun ek koşullar ve sınırlamalar öngördüğü hâllerde, mahkemenin ilgili maddi ve usuli şartların yerine getirilip getirilmediğini de değerlendirmesi gerekebilir.

Bu sebeple arabuluculuk anlaşma belgelerinin, daha imza aşamasında ileride cebri icraya konu olabileceği gözetilerek kaleme alınması gerekir.

Devamı sonraki sayfada →

Arabuluculuk Anlaşma Belgelerinin İcra Edilebilirliği — Devam

Arabuluculuk anlaşma belgesinde yer verilen ödeme yükümlülükleri, devir borçları, teslim tarihleri, temerrüt hükümleri, faiz, karşılıklı edimler ve diğer esaslı şartlar; gerektiğinde cebri icraya başvurulabilmesine imkân verecek açıklıkta düzenlenmelidir.

İcra edilebilirlik şerhi aşamasında mahkemenin görevi, eksik veya belirsiz bir anlaşmayı taraflar adına yeniden kaleme almak değildir. Mahkeme, önüne gelen belgenin kanunda öngörülen şartları taşıyıp taşımadığını ve cebri icraya elverişli olup olmadığını değerlendirir.

Anayasa Mahkemesi Kararı Neden Önem Taşıyor?

2024/6042 numaralı bireysel başvuruda tartışılan mesele, arabuluculuk anlaşmasının esas itibarıyla icra edilebilir olup olmadığı değil; icra edilebilirlik şerhi talebinin süresinde yapılmadığı gerekçesiyle yargısal incelemeye erişimin engellenip engellenmediğidir.

Anayasa Mahkemesinin ihlal kararı bu nedenle, mahkemeye erişim hakkına ilişkin yerleşik yaklaşımı çerçevesinde değerlendirilmelidir. Usul kuralları, hukuki uyuşmazlığın mahkeme önüne taşınmasını fiilen imkânsız veya aşırı derecede güç hâle getirecek şekilde yorumlanmamalı ve uygulanmamalıdır.

Bununla birlikte kararın kapsamı genişletilerek, arabuluculuk anlaşma belgelerinin kendiliğinden icra edilebilir olduğu veya icra edilebilirlik şerhine ilişkin usul şartlarının ortadan kalktığı sonucuna varılması doğru olmayacaktır.

Kararın asıl önemi, icra edilebilirlik konusunda yargısal denetime erişimin teorik değil, pratik ve etkili olması gerektiğini ortaya koymasındadır.

Arabuluculuk Anlaşma Belgeleri Ticari Sözleşmelerle Aynı Özenle Hazırlanmalıdır

Arabuluculuğun ticari uyuşmazlıklarda giderek daha yaygın kullanılmasına paralel olarak, anlaşma belgeleri de artık yalnızca basit bir ödeme borcunun belirlenmesinden ibaret değildir.

Yüksek tutarlı alacaklar, pay devirleri, taksitli ödeme planları, karşılıklı ibra hükümleri, yeniden yapılandırma düzenlemeleri ve devam eden ticari ilişkiler; arabuluculuk anlaşmalarının konusu olabilmektedir.

Bu nedenle arabuluculuk anlaşma belgesi, yalnızca tarafların “anlaşmaya vardığını” gösteren bir sonuç belgesi olarak görülmemelidir. Belge, ileride doğrudan icra edilmesi gerekebilecek bağımsız bir hukuki metin olarak kaleme alınmalıdır.

Bu kapsamda özellikle;

- tarafların borç ve yükümlülüklerinin açık biçimde tanımlanması,
- ödeme tarihleri ve tutarlarının tereddüde yer vermeyecek şekilde belirlenmesi,
- karşılıklı edimlerin ifa sırasının düzenlenmesi,
- temerrüt ve faiz hükümlerinin açıkça gösterilmesi,
- anlaşma hükümlerinin cebri icraya elverişli olması ve
- gerekli hâllerde yetkili mahkemeden usulüne uygun şekilde icra edilebilirlik şerhi alınması

önem taşımaktadır.

Devamı sonraki sayfada →

Arbuluculuk Anlaşma Belgelerinin İcra Edilebilirliği — Devam

COŞKUN LAW FIRM | HUKUKİ DEĞERLENDİRME

Arbuluculuk yoluyla anlaşmaya varılmış olması, uyuşmazlığın bütün hukuki sonuçlarıyla birlikte sona erdiği anlamına gelmez.

Özellikle yüksek tutarlı ticari uyuşmazlıklarda asıl mesele, yalnızca tarafların bir mutabakata ulaşması değil; bu mutabakatın taraflardan birinin daha sonra edimini yerine getirmemesi hâlinde hangi hukuki araçlarla ve ne ölçüde icra edilebileceğidir.

Anayasa Mahkemesinin 2024/6042 numaralı bireysel başvuruya ilişkin kararı, icra edilebilirlik sürecine erişimin usul kurallarının ölçüsüz uygulanması suretiyle engellenemeyeceğini ortaya koyması bakımından önemlidir. Bununla birlikte karar, arbuluculuk anlaşma belgelerinin hazırlanmasında özen yükümlülüğünü veya kanunda öngörülen usul şartlarını ortadan kaldırmamaktadır.

Bu nedenle ticari uyuşmazlıklarda düzenlenen arbuluculuk anlaşma belgeleri, yalnızca süreci sona erdiren standart belgeler olarak değil; gerektiğinde doğrudan cebri icraya konu olabilecek, tarafların hak ve borçlarını açık ve tereddütsüz biçimde ortaya koyan hukuki metinler olarak ele alınmalıdır.

Anlaşmanın konusu, edimlerin kapsamı, ödeme ve teslim tarihleri, temerrüt sonuçları ve karşılıklı yükümlülükler daha imza aşamasında icra kabiliyeti gözetilerek düzenlenmelidir.

Coşkun Law Firm olarak, Türkiye’de faaliyet gösteren şirketleri, yatırımcıları ve bireyleri etkileyebilecek hukuki ve düzenleyici gelişmeleri yakından takip ediyoruz.

Hukuk Bültenimiz, farklı çalışma alanlarımızdaki seçilmiş gelişmeleri yalnızca mevzuat değişiklikleri ve karar özetleri çerçevesinde değil; bunların hukuki ve ticari sonuçlarını da dikkate alarak, kısa ve uygulamaya dönük değerlendirmelerle ele almak amacıyla hazırlanmıştır.

Bu sayıda incelediğimiz konuların yanı sıra, yeni mevzuat düzenlemelerini, idari otoritelerin kararlarını ve yargı içtihatlarını gelişmeleri doğrultusunda izlemeye ve değerlendirmeye devam edeceğiz.

İLETİŞİM

Bu sayıda ele alınan konular hakkında daha ayrıntılı bilgi almak için ekibimizle iletişime geçebilirsiniz veya coskunlawfirm.com adresini ziyaret edebilirsiniz.

Saygılarımızla,
COŞKUN | LAW FIRM

UYARI / SORUMLULUK REDDİ

Bu bülten yalnızca genel bilgilendirme amacıyla hazırlanmıştır. İçeriğinde yer alan açıklama ve değerlendirmeler hukuki görüş, hukuki danışmanlık veya belirli bir işlem ya da uyuşmazlığa ilişkin tavsiye niteliğinde değildir. Her somut olayın kendi koşulları çerçevesinde ayrıca değerlendirilmesi gerekir. **Coşkun Law Firm**, yalnızca bu bültende yer alan bilgilere dayanılarak alınan kararlar veya gerçekleştirilen işlemlerden doğabilecek sonuçlardan sorumlu tutulamaz. Mevzuat, idari uygulamalar ve yargı kararları zaman içinde değişebileceğinden, herhangi bir işlem tesis edilmeden önce güncel hukuki durumun ayrıca teyit edilmesi tavsiye olunur.
